

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

LXXV. Certamen forte dedit illi, ut vinceret. Sap. c. 10. v. 12.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

De Conceptâ Sacrâ Deiparâ.

CONCEPTUS LXXV.

§. I. *Scriptura.*

519.

Certamen Deiparæ, Vt
Vinceret.

Sap. c. 10. v. 12. *Certamen forte dedit illi,
ut vinceret.*

AD arma! ad arma! certamen
ineundum est, committen-
dum prælium. Hæc olim fre-
quenter audiebatur vox: hæc classica
multoties personabant, dum Divina
diù satis indulgit ordinatio, ac attin-
gentis omnia fortiter, & disponentis
omnia suaviter, longo tempore dissi-
mulavit providentia, immaculatam
Deiparæ Virginis Conceptionem gra-
vibus certaminibus, doctissimos inter
viros exponi, ac validissimis adverfa-
rum partium oppositionibus, usque
ad Vicariam Apostolicæ Sedis inhibi-
tionem, acerrimè divexari, ac exagi-
tari. Veruntamen, si certæ verita-
tis habeatur illud D. Birgittæ vaticini-
um, quo eam Virgo Beatissima,
suæ purissimæ Conceptionis reddidit
certiorem, ut alibi retulimus: causam
feu rationem, cur tantis hætenùs di-
sceptationibus, ac certaminibus vide-
atur ab aliquibus in dubium vocata?
è vestigio subjunxit: *Scito*, inquit,
*quòd Conceptio mea immaculata non omnibus
nota fuit; quia voluit DEUS, quòd, si-
cut ante legem CHRISTI scriptam præ-
cessit lex naturalis, & electio voluntarij
boni, & mali, ut postea veniret lex scrip-
ta, quæ frenaret omnes insolentes affecti-
ones; sic placuit, ut amici DEI de meâ
Conceptione dubitarent, & quilibet Zelum
suum exerceret, donec veritas studio magni-
tudinis meæ amplificandæ innotesceret.* Ex
quibus clarissimè constat, certamen
omne, hucusque inter Doctores exor-
tum, Deiparæ fuisse, *ut vinceret*, jux-

ta supradictum Sipientis effatum:
Certamen forte dedit illi, ut vinceret. Fuit
ergo certaminis hujus nulla alia causa,
quàm præcedens illud forte certamen,
quod gratiam inter, ac naturam, in
ipso Marianæ Conceptionis articulo,
acriter intercessit: quod Joannes Da-
mascenus, Virginis ut amantissimus,
sic Virgini amatissimus, hisce ver-
bis describit: *Natura præcedere grati-
am contendebat, hac ratione, quòd San-
ctissima Virginis Conceptio, humanitatis or-
dinem non transcenderet: Non sic (sub-
didit gratia) meum hoc est, & me concer-
nit: præcedam ego, quia Virgo hac supe-
rioris erit ordinis, utpote in DEI Matrem
elevanda. A cujus igitur parte stabit?
vires nostras tentemus, & fortior prævale-
bit. Initur certamen, & naturam gratia
superat, adeoque jure prævenit, ut MA-
RIA vincens, meritò possit gloriari, se
prius esse sanctificatam à gratiâ, quàm con-
ceptam à naturâ, sicque à gratiâ præven-
tam, ut eâ tanquàm antidoto, in tantum
sit munita, ne natura superveniens maculâ
eam originali contaminaret.* quid clariùs
hac Damasцени explicatione, pro
astruendo Deiparæ glorioso certamine,
ut vinceret? Atque hæc est causa, cur
illo in certamine, quod infeliciter in
Paradiso contigit, ubi callidus serpens
primis nostris parentibus insultans,
totam eorum posteritatem in tantam
redegit servitutem, ut omnes, & sin-
guli hodie dùm lamententur, non
tamen ausus fuerit inimicus infernalis,
illi prohibitæ arbori quatuor hæc af-
figere litteras: S. P. Q. R. *Serpenti
Paradisiaco Quis Resistet?* Noverat enim,
Certamen forte datum Deiparæ, *ut vin-
ceret*, sibi que caput improbum con-
fringeret, ac conquassaret. Verun-
tamen vitam hominis, ab infelicè il-
lo certamine, usque in hanc diem,

per-

Orat. i.
de Nativ.

c. 7. v. 1. perpetuam esse militiam, quis ignorat? testatur utique illud patientiæ Princeps Jobus, dum ait: *Militia est vita hominis super terram.* nam primò habet intrinsecum, & inseparabilem hostem, concupiscentiam, quæ instar farcinæ gravis, hominem deprimit ad bruta, & carnalia desideria, quibuscum oportet continuo decertare, nisi ab eis mergi velit in interitum: semper ergo, ne bestia fiat, cum bestiâ pugnare debet. accedit peccatum originale, quod non solum DEO infensum facit, verùm & multis miserijs obnoxium: unde prodit mira ad peccandum pronitas, atque ad bene operandum difficultas; ex quo fit, ut facile labatur homo, & quidem graviter, accedentibus tot peccatorum illecebris, quibus caro difficulter resistit: quomodo ergò in tam frequentî, ac arduo certamine, victoriam sibi aliquis promittere poterit? Poterit certè, dummodo ad certamen Deiparæ sine labe conceptæ sapiùs devotè respexerit, fortiterque pro ejus immaculato honore tuendo decertarit: tunc enim verò, qui certamen forte dedit illi (nempe *MARIÆ*) ut vinceret, dabit & nobis contra scelerum maculas victoriam, ac ultimo etiam gloriose superato conflictu, coronam imponet triumphalem, in Cœlis perpetuò viridantem.

§. 2. *Authoritas.*

520. Origines, Conceptæ Deiparæ, MagnVs propVgnator.

1. *Hujus igitur unigeniti DEI dicitur hæc Mater, Virgo MARIA, digna DEI, immaculata Sancti immaculati, una unius, unica unici.* Homil. in c. 1. Matth.
2. *Accipe ergo eam, sicut commendatum celestem thesaurum, Deitatis divitias, sicut plenissimam Sanctitatem, sicut perfectam justitiam: accipe eam sicut Unigeniti mansionem, sicut honorabile tem-*

lum, sicut donum DEI, sicut Creatoris omnipotentis proprium, sicut cœlestis sponsi donum immaculatum. Ibid.

3. *Mater immaculata, Mater incorrupta, Mater intacta, quæ neque persuasione serpentis decepta est, neque ejus afflatus venenosis infecta est.* Ibid.
4. *Hic puer indiget patre super terram; incorruptibilem enim habet Patrem in exelsis: non indiget Matre in Cœlis; immaculatam habet enim Matrem in terrâ, hanc Beatam scilicet Virginem MARIAM.* Hom. 3. in c. 2. Matth.

§. 3. *Ratio.*

FILII DeVotI, erga Charos genitores, Magna 521. obLigatio.

CHRISTUS DOMINUS debuit suæ Beatissimæ Matri, in omnî periculo, ac necessitate subvenire, eamque ab omni malo liberare: Sed peccatum originale est magnum periculum, & malum; quia inducit inimicitiam DEI, & reatum pœnæ æternæ. Ergo Christus debuit eam ab hoc peccato omnî momento liberare. Maj. Prob. 8. Ethic. dicitur: *Nemo est, qui habeat super aliquos talem obligationem, qualem habent parentes super filios.* ex quo communiter deducitur, filios nunquam reddere posse æquivalens parentibus suis: consequenter saltem obligantur, ijs subvenire secundum totum suum posse, & omnes vires. Atqui Christus verè fuit filius B. Virginis, imò specialiorî modo; quia totam suam humanitatem, non à duplici parente, sed à solâ Beatâ Virgine desumpsit. Ergo tenetur (& specialiorî quidem modo, quàm alius filius, qui suum esse accepit à duplici parente) suæ Sanctissimæ Matri, in omni necessitate, ac periculo subvenire, & ab omni malo, adeoque etiam ab originali maculâ eam liberare.

§. 4. *Historia.*

522. LaJnez, pro Matre ILLibatâ
DispVtans, à febrî
Llber.

P. Jacobus Laynez, ex primis illis, ac præstantissimis S. P. Ignatij Decemviris, nulli secundus, ac vel ideò secundus Soc. Jesu Præpositus Generalis, cùm ob singularem doctrinæ præstantiam, Theologum ageret Pontificium, ac, ut talis, ad S. Concilij Tridentini Conventum ter vocatus, jugiter comparuisset, Febri ibidem quadriduanâ acerrimè correptus, cohiberi tamen non potuit, quin pro immaculatâ Deiparæ Conceptione fervidissimè peroraret, ac dictum Sermonem, in præsentia Patrum conscriptorum, per tres continuas horas, ad modum disputationis fundamentaliter instructum protraheret. Quod, quantum Superis placuerit, sequens docuit eventus; mox enim cessante Febri, resumptis ex integro viribus, adeò sanus evasit, ac incolumis, ut longo imposterùm tempore, nullâ se senserit infirmitate tentari. quid ergo mirum, si sermone suo, non tantùm doctissimo, sed tam raro etiam beneficio Coelitùs præmiato, id præterea apud ejusdem Concilij Patres effecit, ut Decretum SIXTI Papæ IV. unamiter confirmantes, liberrimum deinceps voluerint immaculatam Conceptionem propugnare, eandem econtra publicè impugnare, prohibitum dixerint?

Ex Hist. Soc. Jesu.

§. 5. *Symbolum.*

ConCEPTæ DEIPARÆ
BRAVIVM.

523.

En! currunt plures, tamen unicus ille bravium
Præripit, satagit qui properare magis,
Baptistæ, & reliquis Virgo sine labe bravium
Præripit: ad stadium scit properare magis.

*Qui in stadio currunt, omnes quidem currunt,
sed unicus accipit bravium. 1. Corinth. 9. v. 24.*

§. 6. *Antiquitas.*

HerCVLes, De Leone for-
titer trIVMphans.

524.

INter alia complura fortissimi Herculis (qui & Alcides dicitur) Heroica facinora, quæ recenset Ovidius *9. Metam.* e. g. quòd ab ipsis cunis geminos angues, à Junone immisòs, tenellis eliserit unguiculis: quòd Stymphalidas, rapacissimas aves, humanis vescentes carnibus, Solisque radios multitudine, & magnitudine obumbrantes, feracissimos præterea Arcadiæ campos devastantes, telis confixerit: quòd Hydram, Draconem pluribus capitibus formidabilem, igne, & ferro, in Lernâ palude interemerit &c. illud quoque comprimis memorabile reperitur, quòd in Nemæa silvâ, inusitatæ magnitudinis Leonem

onem jugulaverit, cum aliàs nec ferro, nec ligno, nec lapide interfici potuisset; in cuius triumphì memoriàm, detractam dicto leoni pellem tanquàm gloriosum quoddam paludamentum, pro insigni recepit.

Quid porrò aliud, quàm Leo terribilis, hostis est infernalis? qui vix creatis primis parentibus, statim circumvit, nil aliud quærens, quàm ut hominem, in summâ tunc felicitate constitutum, totamque ejus progeniem, miserandum in modum quoad animam devoraret: qui etiam, non invento, qui resisteret, stragem edidit, nunquam satis deplorandam. Veruntamen prodijt tandem, omni Hercule gloriosior MARIA, quæ Leonem illum Tartareum, à nemine alio, quantumvis fortissimo, Sanctissimoque, primo Conceptionis aggressu debellandum, immaculatè concepta

fortissimè jugulavit: Quòd si detractas occisi Leonis exuvias, pro insignibus Hercules gestare voluit, gestat similiter MARIA immaculata, suis in imaginibus, pro Victoriæ insigni, Virgineis substratum pedibus adversarium, si non sub specie Leonis, Draconis certè, aut serpentis, vel in formâ alterius Monstri, reportatam in Conceptionis certamine victoriam, ac triumphum plusquàm Herculeum abundè denotantis.

§. 7. *Anagramma.*

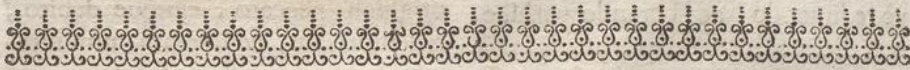
ConCEPTA REGINA, IVRE
MVNDa.

525.

Jure munda pates, O Regina immaculata!

Versio litteralis.

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrà Deiparâ.

CONCEPTUS LXXVI.

§. I. *Scriptura.*

526.

ME DICINA,
à CASV præserVans.

Ecclesiastici c. 18. v. 20. *Ante languorem, adhibe medicinam!*

Dum salutiferum Medicæ artis studium, ac officium attentius considero, duplicem illi, de proximi salute, inesse curam animadverto: non eam nimirum solam, quâ afflicta possit sanitas, per convenientia restitui medicamenta, verum etiam illam, quâ per constantem sanitatis tuendæ custodiam, omnis possit languor, providâ temperantiâ, aut certè præservativo quodam medicamento præverti. Hunc ultimum sanitatis conservandæ modum non

approbare tantum, sed & suadere videtur Ecclesiasticus, dum ait: *Ante languorem adhibe medicinam!* noverat nimirum & ipse, quàm Medici experti scientiâ, aut labore frequenter indigeat ille, qui vitam protrahere in longam senectutem desiderat, sive sanus, ut conservetur, sive æger, ut restituatur? ut adeò idem Ecclesiasticus singularem Medico honorem haberi velit, inquit: *Honora Medicum, propter necessitatem.* Porro, quis nescit, *magnum* (ut magnus ait Augustinus) *de Cælo descendisse Medicum; quia magnus in terrâ jacebat ægrotus?* Magnus certè ægrotus, Adam nimirum ex vetito pomo languidus, totaque cum ipso posteritas ad mortem æternam periculosissimè ex malo hæreditario decumbens! veruntamen (ut verba sonant ejusdem Ecclesiastici) *Altissimus*

c. 36. v. 1